

Anna German, Dziękuję Mamo

Gdziekolwiek zagnają mnie życia burze
Wręce na pewno, by przynieść ci róże
By powróciło dziecinnych lat szczęście
W twoim spojrzeniu i rąk dotknięciu

To proste szczęście, zwykłe codzienne
Tym droższe, mamo, że tak odległe
Gdy kwiaty stawiałaś w otwartym oknie
Słońce twe włosy złociło ogniem

Dziękuję, mamo,
Za wszystkie chwile
Dziękuję, mamo,
Jak umiem najczulej
Dziękuję, mamo,
Za troskę w oczach
I uśmiech, co kryje
Twój ból i rozpacz
Ale najbardziej
Dziękuję za to
Że jesteś, mamo,
Że jesteś, mamo,
Bo tym, że jesteś
Zawsze pomagasz
Prostować plecy
Gdy życie smaga

Dziękuję, mamo...